

Ubelský občasník

Číslo 15

ÚNOR 2009

Milí čtenáři, je tu nový rok. Také letos jsme jej přivítali „U hrušky“. Sešla se tu asi stovka místních i přespolních občanů. Jak je ze snímku patrné, dav byl do vítání příliš pohroužen, a tak se naši reportérce bohužel nepodařilo udělat tradiční hromadné foto.

Vážení spoluobčané,

zastupitelé mají za sebou druhý rok volebního období. V uplynulém roce se začala razantně plnit předsevzetí, která si zastupitelé dali za úkol. Na začátku roku se obec potýkala s menší kalamitou, kterou způsobila vichřice, kdy v obecních lesích spadlo více jak 250 metrů krychlových dřeva. Tato kalamita byla zpracována ve spolupráci s firmou Klášťov v jarních měsících. Zde musím konstatovat, že se podařilo ještě zachytit velmi dobré prodejní ceny dřeva, kdy rozdíl mezi tržbou za prodanou kulatinu a náklady za zpracování dřeva a dopravu na skládky pro odvoz činil 220.000,-Kč. Tato částka navýšila příjmy v obecním rozpočtu.

Jakmile se otepilo a jaro se začalo hlásit, byl ve spolupráci s Tomášem Geržičákem ml. a Pavlem Mackem ml. na horním hřišti postaven altán, který byl využit při divadelním představení a v průběhu roku byl využíván při všech sportovně-kulturních akcích. Již tradicí se stává jarní a

podzimní brigáda občanů, kteří pomáhají upravovat veřejná prostranství, hřbitov a sportovní areály. Po dlouhých letech diskuze okolo travnaté hřištní plochy na dolním konci obce se začaly plány realizovat. V roce 2007 byly pozemky pod hřištěm bezplatně převedeny ze státu na obec.

V letních měsících uplynulého roku byla plocha zbagrována, vyrovnána, zamokřená plocha odmeliorována a na povrch plochy navezena zemina pro zatravnění hřiště travní směsí. Plocha byla zasetá a v dlouhém podzimním vegetačním období měla travní směs možnost kvalitně zakořenit. Věřím, že při letošním kácení máje již tuto plochu vyzkoušíme. Za práci při výstavbě hřiště bych chtěl poděkovat panu Jiřímu Geržičákovi, který zde strávil spoustu volného času.

Vzhledem k tomu, že nám byl mimořádně navýšen rozpočet ze zpracování dřeva, členové zastupitelstva se rozhodli pro generální opravu střechy na sociálním zařízení ve školce. Tato krytina byla již v havarijním stavu. Výměnu krytiny i střešních latí provedla firma NAVRA. Tady chci podotknout, že krovy vazby byly zdravé a nemusely se měnit. V měsíci září byla na horním konci obce vybudována zastávka, takže v nepříznivém počasí při čekání na hromadnou dopravu mohou občané čekat v suchu. Na konci roku byly zateplený stropy na budově obecního úřadu a školky. Tímto zateplením očekáváme snížení nákladů na otop budovy.

V průběhu roku byl v obci uzavřen pro neekonomičnost místní obchod. Víím, že je to citlivé téma, zvláště pro naše starší spoluobčany, ale řešení není v současnosti snadné. Ze strany obce byla vznesena žádost na obchodní sdružení COOP, které při dotazu, kolik má obec obyvatel, a při zjištění počtu 270 osob konstatovalo, že oni se musí chovat také tržně (ekonomicky) a obec pod 500 obyvatel neřeší. Zde chci spoluobčanům říci, že pro základní nákupy může vypomoci společnost Dotek, která se těmito službami zabývá a které obec přispívá na činnost.

V letošním roce chci se zastupiteli pohovořit o tom, co by se v této věci dalo zlepšit. Již druhým rokem obec pracuje na změně územního plánu č. 5. Musím konstatovat, že tento úkol se nám protahuje vzhledem k problémům na zemědělském odboru krajského úřadu. Pro letošní rok si dalo vedení obce za úkol zlepšovat zázemí na obou hřištích, opravy a údržby komunikací a výměnu dřevěného plotu okolo školní zahrady. Letos rozjedeme také práce na novém

územním plánem, který by měl být zpracován s výhledem minimálně 10 let. Zde bych chtěl oslovit občany, pokud by chtěli zapracovat své požadavky do tohoto plánu, aby své náměty podávali na úřadu obce.

Máme za sebou první měsíc roku 2009, přesto bych ještě chtěl všem spoluobčanům popřát hlavně zdraví a lidského porozumění.

Jaroslav Šimek, starosta obce

KALENDÁRIUM 2008

Narodili se: Adam Kajš (9. 7. 2008)
Jaroslav Kadleček (19. 7. 2008)
Anna Tomancová (6. 12. 2008)

Zemřeli: Vlasta Štalmachová (24. 1. 2008)
Stanislav Němeček (25. 1. 2008)
Jaroslav Brabenec (9. 3. 2008)
Ludmila Surovíková (11. 7. 2008)
Jan Jurčák (21. 7. 2008)
Milada Štalmachová (26. 7. 2008)

Počet obyvatel k 31. 12. 2008:
260, z toho 132 žen a 128 mužů.

INFORMACE OÚ

Návrh rozpočtu na rok 2009 (v tisících)

Příjmy celkem / třída 1 – 4/	2 916
Tř. 1 Daňové příjmy	1 929
Tř. 2 Nedaňové příjmy	127
Tř. 3 Kapitálové příjmy	45
Tř. 4 Přijaté dotace	39
Zůstatek z minulého roku	776
Výdaje celkem	2 916
Tř. 5 Běžné výdaje	1 837
Z toho Š:	
1019 Příspěvek včelařům	1
1032 Les	12
2212 Silnice	120
2219 Dopravní obslužnost	13
2310 Voda (Syrákov – nein. transfer)	68
3111 Mateřská škola	200
3113 Základní školy (neinv. náklady za žáky)	80
3314 Knihovna	7
3341 Rozhlas	3
3399 Záležitosti kultury	12
3419 Tělovýchovná činnost	171
3522 Nemocnice Vizovice	10
3631 Veřejné osvětlení	33
3632 Pohřebnictví	11
3633 Místní inženýrské sítě	42
3635 Územní plánování	40
3636 Územní rozvoj	1
3639 Mikroregion Vizovicko	3
3721 Nebezpečný odpad	20
3722 Komunální odpad	220
3745 Veřejná zeleň	7
4351 Sociální služby (příspěvek Dotek)	5
5512 Hasiči	10
6112 Zastupitelé	118
6171 Činnost místní správy	630
Tř. 6 Kapitálové výdaje	1 079
Z toho Š: 2212 Silnice	874
2310 Voda	205

Dobrý soused je nade vše

Když nás pokutují za rychlou jízdu nebo špatné parkování, nejednomu z nás sklouzne přes ret nějaký ten vulgarismus.

Když ovšem po návratu ze zaměstnání najdeme vyloupený dům, když ještě při svítání nemáme doma zpět dceru z diskotéky nebo nás neustále někdo obtěžuje urážlivými anony, pak se na ně obracíme jako na spásu a poslední záchrana a jsme vděční za každou pomoc. O kom je řeč? Samozřejmě o policistech. Do Ubla nejen jezdí za povinnostmi, ale taky mezi námi žijí. Povídali jsme si s inspektorem pořádkové policie ve Vizovicích, Bc. Romanem Navrátillem (nar. 1973).

Policistou je od roku 1999. Po absolvování přijímacího řízení a roční odborné přípravy na Policejní škole v Holešově pracoval šest let na cizinecké policii ve Zlíně, poté přešel k pořádkové policii ve Vizovicích, kde už působí pátým rokem.

Co je vlastně vaší hlavní pracovní náplní?

Práce je to velice různorodá. Řešíme, dá se říci, vše. Od trestních činů, problémů v oblasti občanského soužití až po dopravní přestupky, a to v teritoriu OOP Vizovice, které se rozkládá mezi Sirákovem a Zlínem-Příluky. Nechci moc zobecňovat, ale nejvíc jsme asi voláni ke konfliktům mezi sousedy, manžely či druhy. Například jeden z nich dojde v podnapilém stavu a problém je na světě. Často zasahujeme i u dopravních nehod a kontrolujeme řidiče. V současné době se taky snažíme, aby se změnil vztah veřejnosti k policii. Základním úkolem policejní reformy je, abychom se více občanovi přiblížili a byli mu k dispozici. Chceme dosáhnout toho, aby se lidé policie nebáli a bez obav se na nás obraceli se svými problémy. Hodláme prostě zrušit odstup, který vznikl ještě za totality, a bohužel někteří lidé se ho ještě nezbavili. Usilujeme taky o to, aby co nejméně policistů sedělo v kancelářích a co nejvíce nás bylo v ulicích mezi občany.

Máte mezi sebou i ženy?

Ano, ve Vizovicích pracují dvě. Víím, že zájem žen pracovat v řadách policie je v poslední době docela velký, asi je lákají hlavně sociální jistoty a zájem velké organizace. A žena u policie má jistě své místo, dokáže lépe komunikovat s lidmi a nemá od nich takový odstup jako muž. Vynikající jsou ženy taky třeba v administrativě. Na druhé straně existuje samozřejmě celá řada zákroků, u kterých zkrátka potřebujete chlapa. Ne snad, že by musel dokazovat svoji fyzickou sílu, ale je prostě už na první pohled lepší, když dva muži-policisté vstoupí třeba do rozhádané hospody nebo jdou řešit domácí násilí, páchané především muži na ženách. Muž-policista ovšem musí umět dát znát, že si je při zákroku jistý v kramflecích, tedy že má situaci pevně pod kontrolou. Protože když jen trochu zaváháme, násilník nebo třeba agresivní opilec to pozná a z policie si nic nedělá. Ne každý má před policií v takové situaci respekt.

To je trochu paradox. Na jedné straně chcete, aby se lidé policie nebáli, ale zároveň respekt si udržet potřebujete.

Přesně tak. Najít tu vhodnou míru a hranici, o tom je právě reforma policie, která teď probíhá. Lidé, kteří páchají trestnou činnost, by měli mít z policie respekt a hlavně jsme tu pro lidi, kteří nás potřebují a žádají nás o pomoc.

Co by policie především chtěla lidem vzkázat, naučit je?

Hlavně se lidé musejí naučit starat se o svůj majetek. Je běžné, že si občan majetek nezabezpečí, nezamkne, nechá věci v autě, a pak se diví a volá policii, že byl okraden. A druhá důležitá věc je, že bychom se měli naučit nebýt k sobě a okolí lhostejní. Když se po vstupu do Schengenského prostoru otevřely hranice, začali k nám bez problémů ve velkém proudit lidi z východu a s nimi narostla trestná činnost v příhraničních oblastech. Pokud si lidi nezačnou všímat svého okolí, nezajímá je, když po sousedově dvoře chodí někdo cizí, a pokud lidi nezačnou v tomto směru spolupracovat s policií, bude krádeží a jiných trestných činů přibývat. Lidé se pořád bojí zavolat policii, když se jim něco nezdá. Po vesnicích třeba chodí mnoho podivných prodejců, kteří ve skutečnosti hledají, kde by koho vykradli. Když je

občan uvidí a má podezření, měl by ihned volat policii, a ne to nechat být, protože přece nejde o můj majetek, já jsem doma. Zítra už přece být doma nemusí! Policie nemůže být všude a všímavý soused je nade vše!

Nemohla být v tomto směru lidem bližší třeba městská policie, která byla před časem ve Vizovicích zrušena? Už třeba jen proto, že to byla složka, která neměla nic společného s předlistopadovou policií...

Upřímně řečeno, netuším, jestli její provázanost s občany byla bezprostřednější. Povinnosti městské policie ve Vizovicích jsme po jejím zrušení převzali my a myslím, že žádné větší potíže nenastaly. Městská policie je strašně důležitá a cenná hlavně ve velkých městech, má tam své specifické úkoly a je jistě nenahraditelná. Ve městě velikosti Vizovic a v okolí podle mě nenahraditelná není.

Je Ublo místem, kam musíte často jezdit řešit nějaké problémy?

Když jsem nastoupil do Vizovic, nejkldnějšími obcemi bylo Ublo, Bratřejov, Lhotsko, Lutonina. Sem se v podstatě nejezdilo vůbec. Poslední rok nebo dva se tady začaly vyskytovat nejruznější krádeže, v hospodě bylo výtržnictví. Jezdí se sem skoro pravidelně za určitými lidmi... Prostě Ublo se v tomto směru pomalu vyrovnává i jiným obcím, škoda.

V čem je největší rozdíl mezi prací policisty ve velkém městě a tady?

Největší rozdíl je v tom, že ve velkém městě pracuje policista v téměř dokonalé anonymitě, skoro nikdo ho osobně nezná. Tady je to přesně naopak. Upřímně řečeno, nerad jezdím řešit problémy do Ubla, kde jsem vyrostl a kde mě každý zná. Případ se musí vyřešit a hold je třeba označit viníka. Nikdy se nezavděčíte všem. A pokud takto musíte jednat se svými sousedy a kamarády, je to nepříjemné. Na druhé straně znám místní poměry a osobně místní lidi a vím, co od koho můžu čekat. Vyznám se ve vzájemných vztazích, takže často snadno rozpletu na první pohled těžce řešitelný problém, který v tom vidí moji kolegové.

Nemůže vám pak profese vstupovat i do osobního života?

Určitě ano. Protože denně řeším nejruznější konflikty, vidím pak jakýkoli ubelský problém v trochu jiném světle – vím, jak by se mohl rozvinout, co by mohlo následovat, protože jsem to už zkrátka viděl jinde. Taky jsem vázán určitou mlčenlivostí, takže si o všem nemůžu s každým popovídat, i kdybych měl třeba chuť. Ne každý soused chápe, že si musím v některých záležitostech držet určitý odstup. Naštěstí každý z policistů na našem oddělení dohlíží na určité území a já nejsem územně odpovědný za Ublo, ale přímo za Vizovice. To je výhoda.

Když zavolám na linku 158, dovolám se přímo k vám, do Vizovic?

Dovoláte se na operační středisko ve Zlíně. Tam je operační důstojník, který vyslechne, jaký máte problém, a nasměruje hlídku, která je místně a věcně příslušná, a tu za vámi pošle. Funguje tady taky integrovaný záchranný systém, takže když ve zmatku zavoláte třeba hasičům nebo záchranku, a potřebujete policii, dají nám tyto složky okamžitě vědět. A funguje to i naopak. Někdy je těžké správně vyhodnotit situaci: když třeba teče olej do potoka, lidi váhají, zda volat policii, nebo hasiče... Zavolejte kamkoli a operátor už situaci vyhodnotí za vás. Existuje taky univerzální tísňová linka 112, která přijímá oznámení o všech typech problémů. Její operátor vyhodnotí situaci a pak sám vyrozumí jednotlivé záchranné složky. Výhodou taky je, že když potřebujete někomu poskytnout první pomoc a nevíte jak na to, navede vás přesně operátorka RZS Zlín. Je to proškolená zdravotní sestra, která s vámi zůstane na telefonu a krok po kroku vám řekne, co máte v danou chvíli dělat.

Jak rychle policie dojede třeba do Ubla? Přijíždí vždy z Vizovic?

Hlídku nejede vždy z Vizovic, protože je třeba někde v terénu.

Vyrozumí ji operační důstojník a ona pak jede do Ubla. Může zde být za několik minut, ale pokud hlídka zrovna vyjela k případu na druhé straně teritoria, bude to chvíli trvat. Zpravidla to bývá nejpozději do třiceti minut, ať je už kdekoli.

Dojede kamkoli? Přece jen v našem kraji je terén často náročný...

Kam nedojede, tam dojde pěšky. Zatím nemáme k dispozici žádné terénní vozidlo, ale fakt je, že se nám tady zatím nestalo, že bychom se k nějakému případu nedostali jen proto, že bychom tam nemohli dojet.

Čekají oddělení vizovické policie v budoucnu nějaké novinky?

Ano. Vizovické oddělení teď prochází velkou rekonstrukcí v rámci projektu P 1000. Budují se nejen nové kanceláře, ale především prostory pro občany, tedy recepce, bezbariérový vstup do budov atd. V půlce tohoto roku by vše mělo být hotovo a uskuteční se taky den otevřených dveří. Zájemci se mohou přijít na vše podívat.

O své profesi mluvíte s poměrně slušným zápalem. Jste tedy se svou prací spokojený?

Určitě ano. Být policistou, to je spíš poslání než práce. Policistou jste totiž dvacet čtyři hodin denně. Kamkoli přijdete, každý vás tak vnímá, i když na sobě zrovna máte civil. Jak už jsem zmínil, změnil to i některé sousedské vztahy. Sám cítím, že po mém vstupu k policii se přístup některých lidí ke mně změnil. Je znát určitý odstup. Ale na to si holt člověk asi musí zvyknout.

Ptala se saze

Ublané rozesmáli zlínské publikum

Ve čtvrtek 29. 1. 2009 dobyli ubelští ochotníci zlínská divadelní prkna. Se svým zatím posledním kusem Spaste duše! Revizor! vystoupili v Masters of Rock Café ve Zlíně. Naši divadelníci si byli dobře vědomi toho, že zaujmout zhýčkané a náročné zlínské publikum nebude snadné. A tak nic nebylo ponecháno náhodě – velký „bilbórd“, padesát plakátů po celém městě, upoutávky v regionálním rádiu a tisku – to vše mělo přilákat diváky, ale zároveň udělat dobrou reklamu celé naší dědině. Sto devatenáct prodaných lístků, rozesmáté a roztleskané publikum a nabídka na opětovné vystoupení jsou důkazem toho, že se jim tento záměr zdařil.

Ke svému domácímu publiku se ochotníci vrátí 14. března s obměněnou verzí Revizor podruhé, aneb Co jste ještě neviděli!

SrHa, Et

Citujeme z kroniky pana Františka Jaroška - 1973

Životní úroveň je na vysoké úrovni. Každá rodina vlastní elektrickou pračku, asi 70 % vlastní ledničku a 14 rodin má magnetofon. V obci vlastní 10 rodin automobil. Pro lepší signál postavili pod Řehovským hájkem televizní zesilovač, který slouží hlavně pro dolní konec Bratřejova, ale hodně občanů v Uble má teď lepší obraz. Zprávy obce se hlásí místním rozhlasem, který pomalu už dožívá a využívá se i pro hlášení Sboru pro občanské záležitosti i v případě životního jubilea našich občanů starších 50 let. V obci byl opět renovován zvonek, který stojí na kopečku nad Kajšama č. 6, který nemá provaz, a tak se dosud zvoní místním rozhlasem. V obci je jednotřídká ZDŠ 1.-4. ročník. Vyučuje zde Věra Hejtmánková, která bydlí v č. 40, a třídu navštěvuje 7 chlapců a 4 děvčata. Ostatní děti dojíždějí autobusem do školy do Vizovic. V budově naší školy je také mateřská školka, do které dojíždí i děti z Lutoniny. Vyučuje zde Kladičková Anežka a Valigurová Helena, která aktivně pracuje jako svazačka v obci. Dětem vaří p. Jurčáková Zdena. O ty úplně nejmenší kojence je postaráno tím, že na MNV je místnost ČSČK, kde se konají každých 14 dnů dětské poradny. Ordinuje Dr. Filipcová. Obvodním lékařem pro naši obec je Dr. Bambuch Josef, který má ordinaci ve Vizovicích a lidi jezdí, pokud jim to zdraví dovolí, tam, jinak jezdí po návštěvách i se sestrou Frantičkovou. V budově MNV je Lidová knihovna, o kterou se stará Miloš Čepila ml. A navštěvovalo ji v tomto roce kolem 60 čtenářů všech generací. Ženy se scházely téměř pravidelně ve čtvrtek k večeru do cvičení „Buď fit“, které vedou Tomancová Jarmila ml. a Valigurová Helena a pravidelně tuto akci navštěvuje 13 žen. V průběhu roku uspořádaly v Řehovském hájku ve spolupráci se svazáky 4 táboračky, které jsou tradiční zábavou v sobotu večer v letním období. Velkou událostí pro obec byla „Barum rally“, která projížděla přes obec dopoledne i k večeru. Zájem byl obrovský hlavně odpoledne, kdy se na Vrhůvě sešlo u táboračky 76 diváků.

V roce 1973 bylo v obci 13 tanečních zábav a stručně se zmíním o třech, které byly takovou ozdobou. První byl maškarní ples, pořádaný svazáky, na kterém bylo 37 masek – dosud nejvíc a ženy z „Buď fit“ byly za fotbalovou jedenáctku, která byla výborná, a tak se mělo o čem dlouho povídat až do doby, než proběhla Velikonoční zábava, která se pro nás kluky stává už tradičně přípravou na chození po šmikruse. Už po několik let a taky letos vyjeli Ublané s kočárem a koňmi na mrskačku i do sousedních dědin Lutoniny a Jasenné. V letošním roce největší akcí byl Dětský den, na kterém se podílela a taky zúčastnila celá obec. Program byl nabitý už od 14 hodin odpoledne, kdy vystoupili nejprve mateřáci a pak školáci s kulturním programem a soutěžemi. No a po skončení vystoupení dětí, které odešly domů, rodiče pokračovali spolu s ostatními v zábavě a tanci venku na hřišti pod širým nebem. Byla krásná a teplá noc, a tak o krásně veselé zábavě nebyla nouze a někteří museli ráno volat do práce, že si berou dovolenou a jak se to všechno volno jmenuje, protože zbytky se likvidovaly a uklízet se musí. Tak bylo veselo v Uble 2 dny. Byl to první dětský den po mnoha letech, a protože počasí bylo pěkné, byl i den hezký. Pořadatelé byly všechny složky ve spolupráci s MNV a školou. Ale i ostatní zábavy, které pořádali všichni svazáci, byly hodně navštěvovány a podle ohlasu lidí se v Uble vždy dobře baví a tančí.

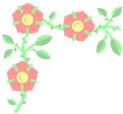
Mládež se schází v klubovně, kde si zakoupili různé hry, gramorádio a v době volného času se tu i tančí a baví každý po svém. V módě jsou v tomto roce kalhoty se širokou nohavicí zvané „zvony“. Rok byl suchý, ale bída neudělal, přes celé léto pořádně nepršelo, až na podzim, kdy v začátku listopadu začala zima a bylo už 70 cm sněhu na Mikuláša, ale těsně před Vánocama sněh slezl a na Štědrý den bylo jako na jaře. Vánoce byly na suchu a celá zima mírná. Hodně lidí mělo potíže s vodou ve studnách.

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ

Rozie Bělíčková - „Z mého života“

4. díl

Vždycky jsem se těšila na poslední školní den před prázdninami. Nejen proto, že jsem od maminky dostala nové šaty, ale také proto, že jsme chodili v průvodu do kostela do Jasenné. To jsme ten den všichni museli přijít do školy. Náš třídní učitel nás pěkně seřadil do dvojstupu, sám šel vpředu volným krokem, za ním pak chlapci a nakonec děvčata. Než jsme přešli přes vesnici, tak jsme zpívali školní písně, lidé vycházeli z chalup a poslouchali. Za vesnicí jsme přešli potok, pak přes kopec, který se jmenoval Háj. Pak zase dolů do doliny, přes potok a už jsme byli v jasenském kostele, kde se sešly děti z Jasenné, Lutoniny a Chrástěšova. V kostele pak po modlitbách a písních nám pan farář udělil ponaučení, jak máme být rodičům v práci nápomocni. Pak se s námi rozloučil a my děti jsme se rozešly do svých domovů a já, samozřejmě s velkou radostí, na ty naše ubelské paseky. Prázdniny – to nebyl jen odpočinek od školy – ale to byl začátek zase jiné práce. Chodila jsem sbírat do Vizovických hor borůvky (my jsme jim říkali brusinky). Bylo to od nás daleko, asi hodinu cesty, a tak jsem se vypravila na celý den. Vzala jsem si zemědělský „pagáček“ na oběd a plecháček na vodu. Vody bylo v lesních studánkách dost, byla čistá, studená a průhledná jako křišťál. To, co jsem jeden den nasbírala, to jsem příští den nesla prodat do Vsetína. Musely jsme časně ráno vyjít, zpravidla ještě za tmy a pěšky šlapat přes Jasennou, přes kopec Syrákov, o kterém se vyprávělo, že tam straší. Tak jsem raději uháněla, abych ten kopec měla co nejdříve za sebou. Pak jsem šla přes osadu Lůžko, přes vesnici Liptál, Lhotu a Rokytnici na Vsetín, kde jsem nasbírané borůvky prodávala. Byl to ale zasloužený výdělek! Ale jinak to nešlo. Tam, kde byla bída, museli jsme si od ní poradit, jak jsme uměli. Však jsem už vzpomněla, jak například vypadaly u nás bídě žně na těch našich ubelských pasekách, na těch kamenitých kotárech. A tož to si tatínek musel také přivydělávat, jak dovedl. Pomáhal stavět chaloupky s doškovou střechou. Také ševcoval. Ale ne nějaké střevíčky pro paničky, ale šil jenom pro chudé lidi valašské papuče, zvláště pro pásáky oveček, které jsem i já pásávala a také v těch papučích. Jenomže, ty papuče měly takové zapínání na haklíky, že se často při běhu o sebe zachytily, a já sebou plácla, jak dlouhá, tak široká na zem. Ale přece papuče byly lepší, než běhat bosky, to potom nohy trpěly od kamení a od bodláků a rány se těžko hojily. V tom případně pomáhalo lidové léčení a byly jako listy podbělu nebo psí jazýček a maminka dělala lékaře.

OBEC UBLO
VÁS VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE
NA

3. OBECNÍ PLES

Pro všechny věkové kategorie k poslechu i tanci
hraje skupina

občerstvení pro masožravce "1+1" i vegetariány

Ublo
sobota
28.2. 2009 19⁰⁰

sál hospůdky
„U zemské osy“

Vstupenky s místenkou je možno zakoupit předem na Obecním úřadě v Uble. Cena je 60 Kč.

Předprodej vstupenek bude zahájen v pondělí 16.2.

Vydání připravili:

Hana Srněnská, Šárka Zelinská, Eva Trubáková, Jiří Geržičák

Foto: Jarmila Šimková